

Merele stricate

Emil și-a ales ca prieteni un grup de băieți răi, de la care nu putea învăța nimic bun. Influența rea a prietenilor săi se vedea tot mai mult, dar Emil nu voia să recunoască aceasta, nici să se depărteze de acești prieteni. Tatăl lui era foarte îngrijorat, de aceea într-o zi a luat câteva mere frumoase și le-a pus pe o farfurie, apoi l-a chemat pe Emil la el: „Privește, Emil, aceste mere frumoase vrem să le păstrăm până la ziua ta. Du-le te rog în pivniță, dar stai să mai adaug aceste două mere.”

„Tată”, strigă Emil, „doar nu vrei să le păstrezi și pe acestea, sunt deja stricate!”

„Lasă, pune-le deasupra și du farfuria.” După o săptămână tatăl l-a trimis pe Emil să aducă farfuria cu mere. De departe Emil strigă la tatăl lui: „Vezi, cele două mere stricate le-au contaminat și pe cele bune, acum toate au pete stricate.”

„Așa”, zice tatăl, „acum poți să vezi, ce periculos este, să fi în contact apropiat cu aceia, care sunt stricați pe dinăuntru, care nu vor să se depărteze de rău. Ține minte aceasta pentru toată viața.”

Emil a înțeles pe tatăl său și a rupt legătura cu acei băieți răi. A intrat în contact cu aceia care căutau să trăiască o viață plăcută înaintea lui Dumnezeu.